

ΚΕΦΑΛΑΙΩΤΙΚΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Η ΑΡΡΩΣΤΗ ΓΡΗΛ

Μιά γρηλά πολυαρρωσάται
τρέχει στού γιατρού και πάει
Κι' ο γιατρός τήν ερωτάει
'Αν έχει όρεξι νά φάη.

σφάζω και την προβατίνα,
'Αν μου κάμη κι' άλλη κι' άλλη
σφάζω τού μικρού βουβάλι!...

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΩΝ ΚΟΚΟΡΩΝ

Κάτου στού γιαλό, στόν άιμο
ζάνουν οι κοκόροι γάμο
ό λαγώς βαρει τη βιόλα,
τό κουνάει τη φλογέρα,

-Μπά κακό νά σουρήτη άφέντη
Μου σκοτώσαν τού λεβέντη!...
Τόντ' ο βασιλιάς θυμώνει

ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ ΣΕ ΚΑΚΟ ΟΝΕΙΡΟ

'Ονειρο είδα στόν ύπνο μου
τριών άγγελών τώπα
κι' οί τρεις άγγελοι τώπανε

στη Δέσποινα παρθένα.
Κ' ή Δεσποινίτσα τώκαμε
καλό κ' ευλογώμενο!...

('Εκ της Συλλογής 'Ηλ. Τσιτσέλη)

(1) - Πέττο = τού στήθος, (2) Κον φέττο = Γλυκισμα από κυδώνι, (3) μπάκας = κολαράς, (4) Κο ν τ ά ν = αή τιμωρία.

Θάνει στ' αλήθεια...

'Όταν τήν άλλη ήμέρα ό τοσπάνος φάνηκε
ότι είχε συνέλθει
πειά για τά καλά, ή δυο χωρικός τόν έβρλαν
νά φάη λίγη σούπα
πού τόν εχλαν έτοιμάσει :

- 'Όχι, όχι ! είλεν έκείνος. Δέν θέλω τώρα...
Δέν πεινώ ά-
κόμα. Δόστε τη σούπα αυτή στα σκυλιά μου !...

Οί δυο γυναίκες μόλις άκουσαν τόν τοσπάνο
νά κήνη λόγο για τά
σκυλιά του, τά χάσανε και κυταχτήκανε
τη μαγαμένης...

'Ό τοσπάνος όμως έπέμενε:

- Πού εινε ο Πολός ; 'Η Πιστή; Πού εινε ;
Τί γίνανε τά σκυλιά
μου !...

Δέν είχανε άκόμα προφάσει νά πάρουν
τά πτώματά τους, άπ'
τό κτήμα. Τά εχλαν πετάσει και τά δυο
έξω στόν κήπο, λίγο πιο
πέρα από τήν είσοδο τού σπιτιού.

'Ο Ζαντόμ, βλέποντας τις δυο γυναίκες
νά σωπαίνουν και νά μη
του δίνουν καμιά απάντηση για τά
ζώα του, πετάχτηκε άπ' τού
κρεββάτι ταραγμένος και έτσι, με τού
πουκάμισο καθώς ήτανε, άνοιξε
τήν πόρτα και κύτταξε έξω.
Αυό βήματα πιο πέρα, είδε τα
δυό πτώματα τών άγαπημένων του
σκυλιών, νά εινε πεταγμένα
στό χορτάρι...

- 'Α ! 'Α ! έβραλε μιá φωνή
ό δυστυχής Ζαντόμ. Θεέ μου !
Πούτά τό σκότος ;... Τί θα κάνω
τώρα ; Τί θα γίνω ό έρμηος
χωρίς τά σκυλιά μου, τ' άγαπημένα
μου σκυλιά ;...

Τά γόνατα τού τοσπάνου έτρεμαν.
Σωριάστηκε επάνω στα δυό
σκυλιά φωνάζοντας άκόμα και
κλαίγοντας άπελπισμένα.

Οί δυο γυναίκες εχλαν έλθει
ώς τήν πόρτα και τόν κυττούσαν
τρομαγμένες χωρίς νά
τολμούν νά του μιλήσουν.

'Ο δύστυχος τοσπάνος έμενε
πεσιμένος επάνω στα ζώα του,
έκλαιγε και φώναζε :

- Τά σκυλιά μου ! Τά σκυλιά μου !
Τί θα γίνω τώρα ό έρμηος ;
Τί θα γίνω θεέ μου ; Γιατί
μού σκοτώσατε τ' άγαπημένα
μου σκυλιά ; Τί κακό σας
έκαναν ;

'Υστερα από τρεις μέρες,
ό Ζαντόμ κέθανε, στ' αλήθεια
τώρα άπ' τή λύπη του !...

Pierre Mille

Χάριν εικονομαίς

'Ο Λεβιμάγο, ό βαθύπλοτος έβραίος
έμπορος, έξέπνευε...
Οί τρεις του γιοι, ό 'Αβραάμ,
ό 'Ισαάκ και ό Μπενζαμέν
εινε μάζε-
μένοι γύρω από τού κρεββάτι
του και όλοφύρονταν.

'Ο πρωτότοκος προτεινει
νά παραγγείλουν για τόν
πατέρα τους
μια πρώτη τάξεως κηδεία.

'Ο 'Ισαάκ, ό μεσαίος,
παρτηρεί ότι ό μακαρίτης
ειχε πολύ
άπλά γούστα, και ότι
ό ίδιος θα προτιμούσε
νά κηδευθή
σε νεκροφόρο
τρίτης τάξεως.

'Ο Μπενζαμέν τέλος,
ό μικρότερος, λέει :

- 'Ο 'Ισαάκ
έχει δικιο. 'Ο άμοιρος
πατέρας μας
ήταν άκόμη
πιο μετριόφρων
άπ' ότι φανταζόσθε...
Και είμαι
πεπεισμένος
ότι
έάν έκηδέυτο
στη νεκροφόρο
των φτωχών,
ή ψυχή
του θα
αίσθανόταν
μεγάλη
χαρά...

Τή στιγμή
αυτή
ό ψυχοραγών
Λεβιμάγο
άνοιγει
με κόπο
τά
μάτια
του και
ψιθυρίζει
με
σδενική
φωνή :

- 'Όχι,
καϊδιά
μου,
όχι...
'Ελάτε...
σηκώστε
με
καλύτερα...
νά
προφθάσω
νά
πάω
στό
νεκροταφείο...
με
τά
πόδια
μου !...

Γιατί δέν εδάνειζεις χρήματα...

'Ο 'Αβραάμ,
ένας
φτωχός
έβραίος
ψαράς,
φτυζόσει
στό
'Άμ-
στερδαμ.
Μιά
μέρα
όμο;
τόν
άργήνουν
έπί
τέλους,
νά
σταθή
μαζί
με
τό
έμπορεύμα
του.
στην
έξοδο
μιάς
Τραπέζης.
'Από
τήν
ήμέρα
αυτή
ή
υποθέσεις
του
άρχίζουν
νά
πληγαίνουν
πολύ
καλύτερα,
γιατι
όλοι
σχεδόν
οί
υπάλληλοι
της
τραπέζης,
φεύγοντας
τό
μεσημέρι
από
τό
γραφείο
τους,
άγοράζουν
ψάρια
νά
τό
γευμα
τους...

'Ο φίλος
τού
'Αβραάμ
'Ιακώβ,
τόν
όποιον
δέρνει
άκόμα
ή
φτώ-
χεια,
πληγαίνει
μιά
μέρα
νά
τόν
δή.

- Λοιπόν,
'Αβραάμ,
είσαι
εύχαριστημένος
;...

- Πολύ,
'Ιακώβ,
πολύ...

- Και
βγάζεις
πολλά
λεφτά
;...

- Πολλά,
'Ιακώβ,
πολλά...

- Τότε,
'Αβραάμ,
θα
μπορούσε;
νά
μού
δανείσης
πενήντα
φλορίνια
;...

- 'Αδύνατον,
'Ιακώβ,
έντελώς
αδύνατον...

- Μά
αφού
κερδίζεις
τόσα
λεφτά
;...

- 'Αδύνατον,
'Ιακώβ !
'Εδώσα
τόν
λόγο
της
τιμής
μου
στήν
τράπεζα.

- Τόν
λόγο
της
τιμής
σου
;...

- Ναι,
'Ιακώβ;
άνελαρα
τήν
υποχρέωση
νά
μη
δανείζω
χρή-
ματα,
και
ή
τράπεζα,
άντιθέτως,
άνελαβε
τήν
υποχρέωση
νά
μή
πουλά
ψάρια !
('Από
τήν
συλλογή
τού
Τερέιχ)

ΒΕΛΓΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Τι αυγά γεννάν ή μαυρές κόττες

'Η Μίκε,
θέλοντας
ν'
άγοράσει
αυγά,
πληγαίνει
στόν
μανόβη
της
γειτονιάς
της,
με
τόν
όποιον
άρχίζει
τόν
έξης
διάλογο :

- Καλή
έρα
Φίντε.
Θάθελα
νάγοράσω
μιά
ντουζίνα
αυγά.

- Πολύ
καλά.
Περιμενε
μιά
στιγμή
νά
στά
έτοιμάσω.

- Ναι,
μά
τά
θέλω
για
νά
φτιασω
κάποιο
γλυκό...
Και
πρέπει
νά
εινε
γεννημένα
από
μαύρη
κόττα...

- Καλά,
και
θαρρείς
ότι
μποζού
έγω
νά
καταλάβω
ποιά
αυγά
γεννούν
ή
μαυρές,
ή
άσπρες
ή
ή
ρούσσες
κόττες
;...

- Κι'
όμως
εινε
εύκολότατο
πράγμα.
'Εγω,
τά
εξαχωρίζω
άμέ-
σως...
'Ασε
και
θά
δής...

Και
πράγματι
ή
Μίκε
άρχίζει
νά
διαλέγη
προσεχτικά
δώδεκα
αυγά
μέσ
από
τό
καλάθι
τού
μανάβη.

Στό
τέλος,
αυτός
τήν
ρωτάει
με
περιέργεια :

- Θάθελα
νά
μάθω
πώς
τά
καταφέρνεις
και
εξαχωρίζεις
τά
αυγά
πού
εινε
γεννημένα
από
μαύρη
κόττα
;...

- Δέν
εινε
δύσκολο
αυτό,
άπαντά
ή
Μίκε
πού
έτελειώσες
τό
διάλεγμα
της.
Εινε
πάντα
τά...
μεγαλύτερα
!...

Τ' όπε στ' άστεία

'Ενας
Φλαμανδός
χωρικός,
ό
όποιος
δέν
τά
καλοπερνούσε
με
τή
γυναίκα
του,
έμενε
χρηός.

Τήν
επομένη
της
κηδείας,
ό
άπολυτρωθείς
σύζυγος
πήγε
στόν
τάφο
της
μακαρίτισσας
και
άρχισε
νά
θρηνη
και
νά
λέη :

- 'Αχ
!...
Και
νά
συλλογίζομαι
ότι
ή
φτωχιά
μου
ή
γυναίκα
εινε
τώρα
δω
μέσα
στη
γή
!...
Δέν
ήταν,
βέβαια,
κάθε
μέρα
στις
καλές
της...
'Αν
ό
Θεός
όμως
ήθελε
νά
κάνη
τό
θαύμα
του
και
νά
τήν
εναπαφέρη
στή
ζωή,
θα
μόν
πολύ
ευτυχισμένος...

Τή
στιγμή
έκείνη,
τό
ζώμα
τού
τάφου
κουνήθηκε
έλαφρώ,
από
κάποια
σαύρα
πού
πέρασε.

'Ο
χρηός
μας
όμως,
ό
όποιος
δέν
άντελήφθη
τήν
σαύρα,
πετά-
χτηκε
επάνω
τρομαγμένος
και
όλχωνοντας
μιά
ματιά
γεννάτη
θυμό
πρός
τόν
ουρανό,
έφώναζε :

- 'Ε,
κάψε
πειά
!...
Τί
διάβολο,
δέν
μπορεί
νά
σου
πή
κανένας
κι'
ένα
άστείο
;...